

İhlâsı kıran maniler; "menfaat-i maddiye", "hubb-u cah" olarak belirtilmiş. Siyaset de ihlâsı kıran önemli bir mani olmasına rağmen neden burada zikredilmemiş olabilir?

"BİRİNCİSİ: Menfaat-i maddiye cihetinden gelen rekabet, yavaş yavaş ihlâsı kırar. Hem netice-i hizmeti de zedeler. Hem o maddî menfaati de kaçıır.(...)"

"İHLÂSİ KIRAN İKİNCİ MÂNİ: Hubb-u cahtan gelen şöhretperestlik saikasıyla ve şan ve şeref perdesi altında teveccüh-ü âmmeyi kazanmak, nazar-ı dikkati kendine celb etmekle enâniyeti okşamak ve nefis-i emmâreye bir makam vermektir ki, en mühim bir maraz-ı ruhî olduğu gibi, 'şirk-i hafî' tabir edilen riyâkârlığa, hodfuruşluğa kapı açar, ihlâsı zedeler."(1)

"Siyaset" maddi menfaat ve şöhret içinde zımnen bulunduğu için, ayrıca zikredilmeye ihtiyaç duyulmamış. Risale-i Nur'un muhtelif yerlerinde siyasetin bir maraz bir manevi hastalık olduğu ifade edilmektedir.

Ayrıca siyasetçiler ve sanatçılar toplumun teveccühü önünde oldukları için, şöhretle iç içeler. Yani şöhret için geçerli olan hükümler fazlası ile siyaset için de geçerlidir. Bu yüzden şöhretin arkasından siyasetin ayrı bir madde olarak zikredilmesi gerek görülmemiş olabilir.

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Birinci Lem'a.](#)